

Sahabe'den Mu'âz b. Cebel (r.a) anlatıyor: Bir seferde Resul-i Ekrem (s.a.v) ile beraber yürüyordum. "Ya Resulallah! Bana, beni cennete sokacak ve cehennemi benden uzak tutacak bir amel söyleyin" dedim.

Şöyle buyurdu: "Benden çok büyük bir şey istedin. (Bununla birlikte) istediğin şey, Allah'ın kolay kıldığı kimse için kolaydır: Allah'a kulluk eder ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmazsın; namazı kılar, zekâtı verir, Ramazan orucunu tutar, Beytullah'ı haccedersin."

Sonra şöyle devam etti: "Sana hayır kapılarını göstereyim mi? Oruç (günahlara ve cehennem azabına karşı) bir kalkandır. Suyun ateşi söndürdüğü gibi sadaka da günahları söndürür/siler. Ve kişinin gecenin تنها vaktinde kıldığı namaz (da hayır kapılarındanır.)"

Böyle buyurduktan sonra Resulullah (s.a.v), "(gece namazı kılmak için) vücutları (rahat) yataklarından uzaklaşır" diye başlayan (Secde, 16-17) ayetlerini okudu ve şöyle buyurdu: "Sana bütün işlerin başını, direğini ve zirve noktasını haber vereyim mi?"

Evet ya Resulallah dedim; şunu söyledi: "İşin başı İslam (müslüman olmak) dır. Direği namazdır. Zirve noktası ise cihaddır."

Sonra, "Sana bütün bunların özünü haber vereyim mi?" diye sordu, "Evet ya Resulallah" dedim. Eliyle dilini tuttu ve "Bunu tut (dilini muhafaza et)" buyurdu.

"Ey Allah'ın Resulü! Bizler konuştuklarımızdan da mı sorguya çekileceğiz?" diye sordum; "Annen seni kaybetsin ey Mu'âz! İnsanları cehenneme yüz üstü (veya burun üstü) yıkan, dillerinin hasadından başka bir şey midir?!" bu yurdu. (et-Tirmizî)